

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 232/04-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Bohumíra Navrátila, L., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 60/95, za účasti Okresného súdu Bratislava V, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Bohumíra Navrátila o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2004 doručená sťažnosť Bohumíra Navrátila, L. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 60/95.

Sťažovateľ uviedol, že v jeho trestnej veci vedenej na okresnom súde pod uvedenou spisovou značkou dochádzalo k prieťahom „... tým, že predsedníčka senátu JUDr. M. L. alebo prísediaci na pojednávaní chýbali“. Zároveň uvádza desať konkrétnych prípadov, keď k takejto situácii došlo.

Sťažovateľ tiež tvrdí, že predsedníčka senátu porušovala jeho právo na obhajobu a dopúšťala sa procesných chýb, čo si z jeho strany vyvolalo nutnosť podávania opakovaných sťažností. Napokon bol prípad pôvodnej zákonnej sudkyňi odňatý a pridelený inej.

V súvislosti s uvedeným poukazuje sťažovateľ na to, že „ Podľa Slovenskej ústavy mám právo na rýchle súdne konanie bez zbytočných prieťahov“. V nadväznosti na to sa sťažovateľ domáha, „... aby moje väzobné náklady boli zrušené, nakoľko prieťahy v konaní a procesnými chybami spôsobil Okresný súd Bratislava V pod vedením JUDr. M. L., ktorá by mala znášať moje terajšie väzobné pohľadávky“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02). Jednou zo zákonných podmienok pre prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 60/95.

Ústavný súd zistil, že trestnoprávne konanie vedené proti sťažovateľovi na okresnom súde pod uvedenou spisovou značkou bolo právoplatne skončené 30. mája 2000.

Sťažnosť sťažovateľa z 20. júla 2004 bola ústavnému súdu doručená 23. júla 2004, teda v čase, keď už nedochádzalo k namietanému porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. II. ÚS 139/02). Z uvedeného ďalej vyplýva, že napadnuté konanie okresného súdu bolo právoplatne skončené štyri roky pred

uplynutím dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2004